

QUO VADIS, HOMEOPATIA?

Dr. Geo Săvulescu

În mileniul în care am intrat, în mileniul 3, care este drumul și care este șansa Homeopatiei de a deveni o medicină recunoscută științific? Aici am spus o vorbă mare, *științific*.

Oare ce înseamnă a fi *științific*? Înseamnă a fi în conformitate cu o serie de legi ale științei cu care toată lumea este de acord.

Aici încep marile probleme ale homeopatiei. În parte din necunoașterea anumitor legi ale științei iar din cealaltă parte dintr-o absolutizare a criteriului de *științific*.

Practica medicală homeopatică are succese evidente mai ales în bolile cronice unde medicina alopatică este neputincioasă, de multe ori. În bolile ficatului și ale căilor biliare, chiar și în hepatitele cronice (suferință ce a devenit foarte periculoasă), în infecțiile urinare atât de greu de rezolvat cu antibiotice, în consecințele traumatismelor de orice fel, în boli alergice, în prea des întâlnitele angine, mai ales la copii, vaccinarea homeopatică antigripală cu rezultate splendide, și în multe alte diverse suferințe cronice sau chiar acute. Homeopatia este o terapie care poate ajuta pe medic să evite antibioticele, având, de multe ori, rezultate mai bune decât după o cură, corect condusă, cu antibiotice.

Vaccinarea, chiar dacă nu a fost introdusă de Hahnemann, este un principiu foarte aproape de homeopatie: folosești germeni, sau viruși, a căror virulență este atenuată pentru a evita o boală produsă de aceiași germeni. Aceasta ne-a ajutat ca introducând vaccinarea cu diluții de vaccin să avem rezultate remarcabile.

Repet întrebarea; ce ar fi de făcut ca, în mileniul nostru și nu prea departe, homeopatia să devină o medicină larg răspândită, de prim rang?

Credeți că prin rezultatele ei terapeutice excelente, puse în aplicare de mulți medici, s-ar putea căpăta vreodată o recunoaștere a homeopatiei?

NICIODATĂ!

Rezultatele terapeutice sunt bineînțeles bine venite, dar nu pot fi suficiente. Totdeauna va rămâne o suspiciune dacă nu vom putea aduce o dovadă rațională a efectului remediei homeopat. O dovadă rațională și mai ales una experimentală.

Am spus că primul motiv pentru nerecunoașterea homeopatiei ca o medicină științifică este o necunoaștere, poate o ocolire, a anumitor date științifice. Așa s-a întâmplat cu experiențele, remarcabile, făcute de Dr. Poidevin și de cercetătorul biolog Benveniste în 1988-89. Experiențele lor au arătat că o diluție de Apis Melifica poate influența degranularea basofilelor și a fost repetată în alte două laboratoare cu aceleași rezultate, cu confirmarea rezultatelor. Din păcate, se pare că a fost un interes major ca această primă afirmare a calității de știință a homeopatiei să fie anulat. „Oameni de știință“ au trimis o echipă să controleze refacerea experimentului. Cine a avut acces, cu această ocazie, nestingherit în laboratoare batându-și joc de munca experimentatorilor? Un mic grup din care făceau parte un expert în falsuri științifice! Atenție, și un om de circ expert în prestidigitatie! Acest grup a participat la refacerea unui experiment capital! De necrezut.

În acest fel s-au încălcat minimum de reguli necesare unei activități științifice corecte. Un om pregătit pentru a aprecia o activitate științifică într-un anumit domeniu trebuie să aibă o minte lipsită de prejudecăți. Asta înseamnă, o minte care trebuie să judece „la rece“ ceea ce se petrece, să nu influențeze cu nimic munca experimentatorilor, să nu aibă dinainte o judecată, o prejudecată, că acel experiment este important sau este un fals, o înșelătorie. El trebuie doar să urmărească corectitudinea experimentului și să consemneze rezultatele. Acolo au fost trimise persoane ce trebuiau să dovedească o înșelătorie!

Să nu uităm că experimentul era în domeniul homeopatiei. Pentru noi, homeopatii, principiul individualizării este deosebit de important și acesta cere ca fiecare caz, în terapie ca și în condiții experimentale, să fie apreciat, să se lucreze, având în vedere toate condițiile care ar putea să influențeze și să modifice niște rezultate. Faptul că două persoane care veniseră să falsifice, în mod expres, acel experiment au avut toată libertatea de a face ce vor într-un laborator, a fost o importantă cauză a unei nereușite a experimentului.

Dar să trecem peste asta. Să vedem cât de „științifice“ sunt matematica și fizica? Matematicianul

Gheorg Cantor, părintele Teoriei Mulțimilor, a înnebunit după ce a înțeles că frumoasa sa construcție matematică se termină cu o aporie. Mulțimile transfinite, puterile unor mulțimi și Mulțimea Tuturor Mulțimilor, erau noțiuni care nu aveau o consistență matematică. Mai târziu, formula lui Gödel demonstrează că o construcție matematică terminată, completă, este contradictorie. Să coborâm în fizică. Einstein postulează viteza luminii ca fixă și viteză limită în univers. Ce ne facem cu teoria Big Bang-ului care arată că în primele secunde de la Marea Explozie particulele ce se formează acoperă distanțe uriașe în care viteza lor de deplasare ar trebui să fie mult mai mare decât 300.000 Km/sec. Ce se întâmplă cu găurile negre din Univers care nu mai lasă nici lumina să le părăsească? Acea lumină s-ar întoarce înapoi și ar fi ținută în nucleul ce are o gravitație imensă, până și timpul dispare într-o astfel de gaură neagră. Toate acestea sunt mistere nerezolvate de știință, mistere, care ar putea să falsifice multe teorii. Cu toate acestea, oamenii de știință acceptă că în anumite condiții speciale, ca să nu le zicem extreme, legile științifice nu mai funcționează, sunt depășite, poate sunt alte legi pe care încă nu le cunoaștem. Dar ce se întâmplă cu transmutația elementelor pe care anumite viețuitoare o realizează la energii foarte mici? Sunt multe mistere ce mai așteaptă o soluție, până atunci trebuie să trăim cu ele, eventual să le putem folosi.

Să ne reîntoarcem la homeopatie. Este cunoscută structura apei. Apa este un cristal lichid. Are o formă cristalină și una liberă, lichidă. Nici la cele mai joase temperaturi forma lichidă nu dispare cu totul, este probabil necesară. Din păcate aceasta se știe dar nu de toți cei interesați. Cristal înseamnă un "cluster", o aglomerare moleculară ordonată. Mai multe cristale formează clusteri mai voluminoși. Apa nu este un element unitar. Nu peste tot este aceeași apa. Când a revenit în țară pentru a-și termina zilele aici, Coandă a ținut o conferință în aula Facultății de Drept, în care ne-a arătat pe niște proiecții, nouă celor ce-l ascultam, despre felul diferit de a cristaliza al apei în diversele zone geografice, proiectând imagini ale fulgilor de nea, sau ale geamurilor înghețate. În felul acesta ne demonstra cât de diferit este elementul apă.

De ce nu pot înțelege unii că același fenomen se poate întâmpla și în homeopatie. O substanță introdusă, în anumite condiții, în apă și dinamizată, scuturată de mai multe ori, poate induce o anumită

configurație a cristalelor de apa care există în acea soluție. Repetate diluări și dinamizări nu fac decât să transfere această structură cristalină a unor clusteri unor cantități din ce în ce mai mari de apă. Acesta poate fi misterul diluțiilor homeopate.

În 1987 am început o colaborare benefică cu fizicianul George Drăgan pentru studierea acestei ape cristalizate în mod diferit. Ideea o aveam amândoi dar modalitatea tehnică și teoria fizică de susținere erau ale lui George Drăgan. Ne-am bucurt când am citit primul raport al experimentului Poidevin-Benveniste. Ne-am întristat când ne-am dat seama de rușinoasa falsificare a rezultatelor.

Am încercat să mai continuăm colaborarea și am reușit până la o vreme. Domnul George Drăgan a avut o colaborare foarte bună cu doamnă profesor Aurelia Cristea de la Facultatea de farmacie. Au lucrat pe diluții homeopate de Beladona și pe organ izolat, intestin de șobolan. Efectele au fost uimitoare și au fost publicate, la timpul lor, în Revista de Farmacie. O lucrare care acum este uitată.

Metodele și aparatura fizicianului Dragan sunt în domeniul Calorimetriei de înaltă Rezoluție și a Densitometriei de înaltă Rezoluție. Cu ajutorul acestor aparate s-ar putea face teste, o muncă uriașă, ca să putem avea niște bănci de date cu remediile homeopate, cu diferențele în cristalizarea acestor soluții apoase. Aceste determinări consemnează, prin densitometrie de mare finețe și prin efectul caloric al amestecului de soluții, diferențele în structura apei cu care se lucrează. Aceste bănci de date ar fi o dovadă a valorii homeopatiei demonstrând diferențele de structură, de compoziție cristalină, ale apei cu valoare terapeutică.

Din păcate acest demers, ce pare destul de simplu, cere eforturi, muncă în echipă pentru o lungă perioadă de timp și nu în ultimul rând aparatură performantă. Aparatura o poate face fizicianul George Drăgan, oameni pregătiți avem, dar chiar și așa ea costa destul de mult, fără a mai vorbi de costurile unui experiment de lungă durată fără o posibilitate de câștig imediat.

Aceste dificultăți, în primul rând financiare, ne împiedică acum să putem aduce o dovadă cu foarte mare greutate în favoare homeopatiei și ne împiedică, pe noi românii se ne afirmăm în domeniul științelor deoarece, bineînțeles dacă ar fi susținut, ca să-și poată duce la împlinire munca lui de o viață, fizicianul George Drăgan ar fi unul din cei mai renumiți de pe glob.